

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 28/07/2024.

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 200

Hòa Thượng dạy chúng ta rằng căn gốc của tất cả bệnh khổ đều do vọng tưởng và chấp trước. Loại trừ được vọng tưởng thì mọi bệnh khổ sẽ mất. Ngài lấy ví dụ người già thường để dành tiền để trị bệnh uống thuốc, đây chính là vọng tưởng nên họ sẽ mắc bệnh để được uống thuốc như mong muốn. Nếu không dành tiền để uống thuốc mà để làm lợi ích chúng sanh thì sẽ không có bệnh.

Đạo lý này mới nghe thì khó hiểu, nhưng nghĩ kỹ lại thì quả thật khi chúng ta nghĩ đến bệnh thì bệnh liền đến, khi không nghĩ đến thì bệnh nhỏ thậm chí tự nhiên đi qua. Cơ thể hay các bộ phận trên cơ thể của chúng ta có năng lực tự hồi phục. Tâm thanh tịnh, nghỉ ngơi nhẹ nhàng sẽ giúp những trục trặc trong cơ thể tự chữa lành. Nhiều bệnh tưởng chừng như chúng ta phải đến bệnh viện thăm khám nhưng chỉ cần chúng ta đổi tư thế nằm thì bệnh liền hết. Bệnh dẫn tĩnh mạch ở chân tôi mắc cách đây 4-5 năm khiến không thể đi lại đã được tự chữa lành nhờ cách này.

Có nhiều người vọng tưởng đến nỗi chỉ hơi đau ở đâu là nghĩ ngay ra bệnh liền ở đó. Cho nên vọng tưởng, chấp trước là căn nguyên của bách bệnh. Đây chính là nghiệp chướng và nghiệp chướng mà không nặng, nghiệp ái mà không nặng thì chúng ta không đến cõi Ta Bà này và niêm mà không nhất tâm thì không sanh Tịnh Độ. *“Ái bất trọng bất sanh Ta Bà. Niêm bất nhất bất sanh Tịnh Độ.”*

Hòa Thượng cũng khẳng định chính nghiệp chướng sâu nặng là một trong hai nguyên nhân khiến người tu hành bị Ma ám. Ngài nói: *“**Vì sao tu hành lại bị Ma ám? (Ma dựa hay Ma nhập thân). Có hai lý do! Một là do nghiệp chướng nhiều đời sâu nặng, không chuyển đổi được nghiệp**”*. Nghiệp chướng sâu nặng là ngay trong hiện đời, việc làm của mình không giúp chuyển đổi được nghiệp. Chúng ta nên biết rằng chỉ khi nào chúng ta làm các công việc thực sự lợi ích chúng sanh thì nghiệp mới có thể được chuyển đổi. Chúng ta phải phản tỉnh khi nghiệp chướng sâu dày, phải xem lại cách khởi tâm động niệm và cách tu của mình.

Có nhiều đạo tràng làm pháp hội mà có cả trăm người bị nhập. Đạo tràng thanh tịnh thì không có chuyện Ma đến nhiễu loạn. Tôi đã tham dự nhiều pháp hội tại Xing-ga-po, Luân Đôn nơi có sự tham gia của Hòa Thượng, rất uy nghiêm, long trọng, không có động thái gì khác thường của yêu ma.

Các lễ hội chúng ta tổ chức thường không có hiện tượng lạ xảy ra, không khiến người ta động tâm. Tuy nhiên, sau khi kết thúc lễ hội thì có người nói các vong linh nhỏ đến dự lễ tri ân Cha Mẹ rất đông. Tôi tin nhưng chỉ nghe để nghe bởi các cụ từng dạy “*duong gian, âm phủ đồng nhất lý*”. Người ở các tầng không gian khác cùng đi với người nhà của họ là điều bình thường. Chúng ta không cho việc này là thần thông hay huyền bí. Mình làm tốt hay làm ác thì sẽ có người đồng tâm đồng nguyện cùng làm với mình. Các lễ hội tri ân Cha Mẹ làm cảm động lòng người thì cũng cảm động thiên thần và yêu ma quỷ quái. Họ cũng hướng đến Cha Mẹ của mình mà tri ân. Ý niệm tri ân liền có thể giúp họ thoát cảnh u hồn.

Người niệm Phật với tâm chánh, tâm thật thì không bị Ma nhập. Người có tâm chánh, hạnh chánh, nguyện chánh thì yêu ma quỷ quái nhìn thấy phải khiếp sợ, phải tránh xa, không dám đến gần. Hòa Thượng khẳng định có rất nhiều phương pháp để tiêu trừ nghiệp chướng như sám hối, tụng Kinh, phóng sanh, bố thí nhưng trong đó cách tốt nhất là niệm Phật. Niệm Phật không tốn kém cũng không mất thời gian. Với nghiệp chướng sâu nặng thì càng phải phát tâm rộng lớn, lợi ích cộng đồng, lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng nói nếu làm việc đại ác thì việc xấu liền đến và nếu làm việc đại thiện, phát ra đại tâm lợi ích chúng sanh thì sẽ chuyển được đại nghiệp. Vì sao? Vì lúc đó đời sống này không còn của mình mà là của chúng sanh. Như thế mới chuyển được đại nghiệp. Mọi người không chuyển được đại nghiệp vì không phát đại tâm.

Sau khi tiễn bác Nguyễn Phú Trọng, tôi được nghe nhiều thông tin cho thấy đức hạnh của Bác cảm động được muôn người, khiến người dân ở những miền quê và người dân cả nước xúc động. Người được muôn người kính trọng thì quỷ thần phải tránh xa. Con người có thân, Quỷ thần không có thân, họ chỉ là thức, là linh hồn nên không hơn con người, vậy mà, có người tu hành đến mức để ma ám, ma nhập thân. Một khi bị Ma ám nghĩa là nhà đã mất chủ. Không chỉ một người mà nhiều người bị nhập, cho nên, chúng ta phải thấy rằng việc này có vấn đề!

Có lần khi tôi còn làm ở nhà sách, có một người phụ nữ cứ nhắm mắt lại thì thấy mặt quỷ, tôi khuyên họ đặt tượng Phật A Di Đà trước mặt để nhìn. Nhìn Phật, niệm Phật chừng nào mệt thì ngủ, làm lâu dần thì không còn thấy quỷ nữa. Đó là cách mà tự mỗi người phải vươn lên, phải tự cải đổi nghiệp chướng cá nhân, hóa giải với oan gia trái chủ. Còn nếu dùng thần lực để xua đuổi họ thì sẽ gây thêm oán thù.

Hòa Thượng từng nói tu hành mà bị Ma ám là do chính mình có tâm Ma. Tâm Ma là tâm hư danh, “*tự tư tự lợi*”, chìm đắm hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, lợi người thì ít mà lợi mình thì nhiều. Đây là tâm quá nhỏ hẹp nên bị Ma ám, do vậy, cần phải mở tâm rộng lớn và phải lão thật niệm Phật. Người có tâm rộng lớn mới có thể lão thật niệm Phật. Người có tâm rộng sẽ không chắt chứa tự tư ích kỷ, lợi ích riêng.

Hơn 10 năm trước, sau khi tôi dịch đĩa giảng của cô Dương Thực Phương về chủ đề làm thế nào cứu giúp các chúng sanh ở các tầng không gian khác, tôi đã soạn thảo nghi thức cúng chúng sanh. Chúng ta đã bố thí cho người còn sống thì cũng có thể làm điều tương tự với người đã mất. Chúng ta làm hoàn toàn với tâm từ bi, không cầu gì ở nơi họ. Từ đó đến nay, tôi vẫn áp dụng nghi thức này mà không có hiện tượng lạ nào xảy ra. Có người còn tuyên truyền là ngày nào cũng cúng chúng sanh là mời Ma đến nhà khiến nhiều người cúng 5-7 năm rồi thì liền bỏ, không cúng nữa.

Nghi thức cúng thí thực chính là cúng chúng sanh do tổ sư đại đức chỉ dạy, được thực hiện ở chùa mỗi ngày. Chúng ta từng bố thí cho người còn sống thì chúng ta dùng tâm chân thành, tâm từ bi bố thí cho các chúng sanh ở các tầng không gian khác thì họ có thể nhận được. Ngay đến người tu hành lâu năm mà cũng cho rằng cúng chúng sanh là mời chúng sanh đến nhà, mà mời thì dễ tiễn đi thì rất khó. Đây là tâm hẹp hòi ích kỷ, không phát được tâm bố thí rộng lớn. Mỗi chúng sanh có nghiệp lực riêng của họ, họ sẽ phải tự trở về với vị trí của họ. Thế gian có trật tự của thế gian, người xưa nói: “*Đất có thổ công sông có hà bá*”, các vị thần đều có, đều tuân theo trật tự, sao lại loạn được.

Hòa Thượng nhắc tới nguyên nhân thứ hai dẫn đến việc Ma ám, Ma nhập: “***Thứ hai là do không dùng tâm thiện. Ưa thích thần thông, ưa thích cảm ứng, không lão thật, thành thật nên dễ bị Ma ám.***” Ví dụ có người nói ngoài miệng là kính trọng ai đó nhưng phía sau lưng lại làm khác đi, không nghe lời.

Ngài tiếp lời: “***Chúng ta phải nên biết rằng Phật Bồ Tát đều có thần thông thế nhưng các Ngài không dùng thần thông vì Ma cũng dùng thần thông. Nếu dùng thần thông làm Phật sự thì Ma và Phật lẫn lộn. Cho nên tu hành chủ yếu là tu tâm thanh tịnh. Tâm không thanh tịnh thì Ma sẽ có chỗ để lợi dụng***”. Người thế gian sẽ không phân biệt được đâu là Ma, đâu là Phật. Chẳng những Phật không dùng thần thông mà còn nghiêm cấm các đệ tử của mình dùng thần thông.

Cho nên một đạo tràng niệm Phật thanh tịnh không phải là ngày một to lớn, được cúng dường nhiều cơ sở hạ tầng mà phải là đạo tràng có người vãng sanh. Ban đầu người đạo tràng trưởng không có tài sản gì, tu một thời gian được người ta cúng nhà cửa thì bắt đầu cho thuê. Hoặc có người viết thư cho tôi về một trường hợp làm dẫn chúng đạo tràng niệm Phật, lúc trước nghèo khổ mà nay ô tô có đủ loại, con cái cả gia đình giờ trở thành người giàu có. Họ còn cho rằng việc này là do Phật A Di Đà ban cho hoặc cho là do công đức của niệm Phật. Họ còn khẳng định người nào cúng dường cho người niệm Phật thì có phước báu và nếu không cúng dường thì tan gia bại sản. Việc này làm cho chúng sanh không biết đâu mà lần. Họ đã bị ma ám, rơi vào lưới ma, tâm đã chìm đắm trong danh lợi.

Chúng ta biết rằng Phật Bồ Tát chỉ thành tựu việc tốt chứ không thành tựu việc xấu cho người. Nếu thỏa mãn “*danh vọng lợi dưỡng*”, thỏa mãn vật chất thì chẳng khác gì là đang làm hại người khác hay sao? Nếu là thật cảm ứng với Phật A Di Đà thì Ngài

sẽ tiếp đón chúng ta vãng sanh về Tây Phương Cực Lạc, hoàn thành đạo nghiệp để năng lực độ sanh của chúng ta được lớn rộng hơn. Cho nên không thể có chuyện nay Phật ban cho cái nhà này, một được ban cho cái nhà khác. Rồi đây, thời gian qua đi, thần chết hiện tiền, họ phải đối mặt với cái chết. Chúng ta chờ xem mai một họ vãng sanh ra sao.

Cho nên chúng ta đừng bao giờ cầu cảm ứng, đừng bao giờ cầu thần thông mà tu hành phải chân thật loại trừ tập khí phiền não của mình. Phật có thần thông nhưng Phật không dùng! Vì sao? Vì Ma dùng thần thông. Nếu Phật cũng dùng thần thông thì Ma và Phật lẫn lộn. Người học Phật thì dùng ngũ giới tinh nghiêm, dùng sự tu hành để cảm hóa người còn Ma thì dùng thần thông để cảm hóa. Có người còn kể rằng tai nạn đụng xe không đúng dây được mà khi có người đọc thần chú thì liền đứng lên đi được bình thường. Họ còn tán tụng là linh nghiệm nhưng thực ra đây chỉ là chút thần thông nhỏ xíu của Ma chứ không có gì lớn lao. Đó là hiện tượng huyền hoặc rồi ai cũng phải trải qua sự chết.

Nếu thật giỏi thần thông thì làm sao cho tâm vắng bật không còn “*tham sân si mạn*”, “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Muốn như vậy thì phải trải qua năm tháng tu hành. Phật cũng không dùng thần thông để giúp chúng ta việc này, cho nên, đừng vì thấy một chút huyền hoặc, ly kỳ nào đó đã vội cho đó là thật.

Cho nên chúng ta phải hiểu rõ rất nhiều người niệm Phật mà vẫn bị Ma ám. Có người tự nhận niệm Phật rất tốt nhưng lại phạm phải nghiệp ngoại tình, phá vỡ hạnh phúc gia đình người khác, vậy đó chẳng phải là bị Ma ám hay sao? Cho nên không phải tự nhiên mà bị Ma ám, Ma ám được vào ai là do người đó có tâm Ma, tâm không thành thật, tâm không trung thực, tâm thích cảm ứng. Miệng nói mong cầu được vãng sanh nhưng đối với tình ái, tình dục thì vẫn chìm đắm trong đó.

Nếu chúng ta là người học Phật, người ăn chay mà càng tu lại càng xấu thì chúng ta đã làm ra biểu pháp không tốt, khiến nghiệp chướng của chúng ta càng sâu nặng, khiến người khác mất lòng tin nơi cửa Phật. Có một đôi vợ chồng đã nhiều tuổi ngày ngày vẫn ăn chay, niệm Phật mà vẫn bị bệnh khổ và Ma ám khiến tôi cảm thấy rất lạ lùng nhưng sau này, tôi mới biết họ đã ăn thịt, không ăn chay và đánh số đề. Một thời gian sống như vậy nên bệnh khổ nổi lên, mắc luôn chứng bệnh ung thư.

Cho nên đối với người chân thật tu hành, không phải là không chuyển đổi được nghiệp chướng. Vấn đề ở chỗ có thật làm hay không, có quyết tâm để thay đổi hay không. Ngày xưa khi tôi chưa ăn chay thì đối với thức ăn, tôi rất nhẹ nhàng, có gì ăn nấy. Khi tôi đã ăn chay, tôi cũng không chú trọng phải ăn thế nào, vẫn rất nhẹ nhàng việc ăn uống. Hôm nay Hòa Thượng nhắc chúng ta vì sao tu hành mà bị Ma ám? Là vì tâm tà bất chánh, miệng thì nói một đường tâm thì nghĩ một nẻo. Đó là tâm Ma, tâm Ma thì Ma ám. Miệng thì nói chân thật buông xả đi còn mình thì vô càng nhiều càng tốt.

Cách đây 10 năm Hòa Thượng định nghĩa hai chữ “*quân tử*” là “*thấy lợi không màng thấy khó dần thân*”, từ đó tôi sống theo cách dạy này của Hòa Thượng, ai muốn lợi thì đến đó lấy, mình nhường cho người ta. Người học Phật phải tu tâm chân thành, tu tâm bình đẳng, tu tâm từ bi nên không có Ma nào đến ám.

Hòa Thượng nói hai điều khiến bị Ma ám. Một là nghiệp chướng nhiều đời sâu nặng và ngay đời này, tu hành không quyết liệt nên không chuyển đổi được nghiệp chướng, hoặc có tu hành nhưng là tu danh tu lợi, tu dục tu tình, tu quanh tu quẹo chứ không phải thật tu. Hai là không dùng thiện tâm mà dùng tâm hư danh, ưa thích thân thông, ưa thích cảm ứng, không lão thật, không thành thật, nói một đường làm một nẻo.

Cho nên là nghiệp chông thêm nghiệp, mặt khác, tác hại lớn nhất là mang hình tượng của người học Phật, học Thánh Hiền ra để trục lợi cho bản thân, đắp đầy cái “*danh vọng lợi dưỡng*” của mình, gánh vô lượng vô biên tội nghiệp. Cho nên người học Phật, học Thánh Hiền phải làm ra tấm gương tốt, được vô lượng vô biên phước báu, được vô lượng vô biên công đức./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!